

- lélek próbálkozott ugyan nála, de ez nem jelentett neki különösebb problémát. Ebben végképp nem hasonló hozzánk.
8. A töretlen pszichéjű Jézus. Aki szemléli az Istent (visio beatifica), annak nem lehetnek érzelmi, hangulati letörései, nem lehetnek válságszituációi. Az csak miránk jellemző, sötétben botorkáló vándorokra.
 9. A túlfűtött, a „megszállott” Jézus. Érzelmi túlfűtöttség jellemzi. Afféle vallási fanatikus. Jobb értelemben vett megszállott. Ő az a bizonyos „egykönyvű” ember, akit semmi más nem érdekel, mint a saját témája.
 10. Az idealista, a valóság-ellenes Jézus. A legjobb értelemben, de a legszélsőségesebb idealista. Tehát valóság-ellenes. Nem az élet realitáihoz szól, hanem az álmokat kergetőkhöz.
 11. A kedélytelen Jézus. Schol sem látjuk Őt nevetni. Nincs is humora. Nem is való csak a kedélytelen moralistáknak és erénycsőszöknek. Nemcsak Ő nem nevetett, még a nevetőknek is jaj-t mondott. Lehet egy földön élő ember mindig csak komoly?
 12. Az ostorozó Jézus. Haragvó próféta. Ostoroz bűnöket, hibákat, embercsoportokat, vallási előítéleteket. Ténylegesen is ostoroz szent dolgokból üzletet csináló, talpraesett üzletembereket. Fenyegét kárhozattal, fogcsikorgással. Megijeszt városokat, népeket. Ostoroz, ítél, büntet.
 13. A forradalmár Jézus. Kora eszméit és kora gyakorlatát szétfeszítő forradalmár. Annyira újat hoz, annyira újszerűen adja elő, annyira nyíltan bírálja a vezető réteget, hogy a mindig konzervatív vezetésnek nem marad más, mint kiiktatni Őt a társadalomból.
 14. Jézus a nagy ember. Rendkívüli ember. Vallási zseni. Az Isten kedves kiválasztottja és elfogadottja - de csak ember. Ahogy az adopcianista eretnekek tartották. Isten fiává fogadta ezt a hősi erőfeszítésű, Istennek teljesen odaadott életű embert.
 15. A szenvedést vállaló passzív Jézus. Egy alapvetően eltorzított élet, amelyre rányomja bélyegét az Atya akaratából elvállalt szenvedés és kereszthalál. Lefogja és megbénítja energiáit ez a passzív küldetéstudat. Így nem lehet példája az alkotó, az életet alakító embernek, csak az élet országútjának szélére szorult szenvedőknek.
 16. Az életharcban elbukó Jézus. A Szupersztár végeredményben tragikus hős. Nagyszerű, ahogy alakítja életét, ahogy szembeszáll előítéletekkel, vállalja a kompromittáló helyzeteket és személyeket is. Remek eszmény minden nehezen beskatulyázható bohém léleknek, aki nem engedi joggal-törvénnyel lebéklőzni magát, szereti az élet lüktető elevenségét. De hát sajnálatos módon mégis azok a „fafejúk” győznek, akik minden időben a hatalmat birtokolják. Természetesen bukásában is óriási Ő.
 17. A kegyelmével hatékony Jézus. Jézus egyszer s mindenkorra megváltotta a világot. A véres kereszthalál megnyitotta a kegyelmek csatornáját, melyek, ha minket is elárasztanak, minket is üdvözítenek. Ez a Jézus megindított egyfajta szentség-mechanikát, amelybe bekapcsolódva megváltottak leszünk.
 18. Az evilágot, vagy a kozmoszt építeni akaró Jézus. Az egyiket a szekularisták, a másikat a teihardisták mondják. Jézus nem világtól menekülő életidegenségre tanít, hanem a világ építésére, egyre inkább az ember uralma alá hajtására. Másrészt a kozmikus Krisztus az egész világmindenség fejlődésének húzópontja, vagy más szóval: konvergencia pontja. Omega pont, amely felé a fejlődés konvergál.
 19. A helyettünk pasztoráló Jézus. Imádkozunk hozzá, hogy térítse meg ezt és ezt az embert. Kérjük, hogy mentse meg a kárhozattól a gonoszt. Kegyelmével úgy befolyásolja az eseményeket és az embereket, hogy az általunk fontosnak tartottak bekerüljenek az Egyház hajójába és mindenképpen a mennyországba.
 20. A csupán egyszer megismert Jézus. Az is torzítás, félreismerés, ha azt gondoljuk, hogy Jézust már megismertük, és hogy ez a megismerés végleges. Mint minden titok, Jézus is csak spirálvonalban közelíthető meg. Egyik oldalát megismerve rájövünk egyoldalúságunkra. Erre a másik oldalra megyünk át. Így folytonosan körbejárva közelítjük meg határértékszerűen az ő igazi lényegét. Aki ehelyett egy véglegesült Jézus-arcot hordoz magában, az kísértetet lát.

BULÁNYI GYÖRGY

EGYHÁZREND...

7. 3. A kisközösség modellű egyházrend

A kisközösség csak közösségteremtő személyeket ismer, szentélyszolgákat nem. A maga vezetőit nem is nevezi papoknak, csak "csoportvezetőkről" beszél. A csoportvezetői tiszt betöltéséhez nem kívánja meg a pappá levés fentiekben megtárgyalt feltételeit. A csoportvezető lehet nő is, nem csak férfi. Lehet családos is, nemcsak magányos; méghozzá akár férfi, akár nő. Lehet bármily irányú és fokú képzettséggel rendelkező személy. Nem abból él meg, hogy közösséget vezet, és nem is helyezik bele felülről a csoportvezetői tisztbe. Mindannyiunk számára nyilvánvaló, hogy a fenti megállapításokban nem íróasztal mellett gyártott elképzelések vezetnek, hanem a

fenti tételeket a konkrét tapasztalat határozta meg. Ha a következőkben kisközösség modellű egyházrendről beszélek, akkor a kisközösség meglévő tapasztalatait próbálom reá szabni az egyház egészének az életére. Ezt a reá szabást lehetővé teszi számomra a "szociológiai tanulmányban" /lásd: Bevezetés/ megmutatott elv, amely szerint a jó makrostruktúra mikrostruktúrákból épül egybe. Mindazonáltal, amikor az egyház egészére akarom alkalmazni a kisközösségekben szerzett tapasztalatainkat, akkor azért túllépek tapasztalataink világát, hiszen a kisközösségi tapasztalatok még csak néhány szintre terjednek ki, míg a kisközösségű ihletésű egyházmodellnek az összes lehetséges szinteket figyelembe kell vennie.

7. 3. 1. "Az egyház kisközösségi struktúrája"

Az alábbiakban értelmezem a dolgozathoz mellékelt ábrát (lásd a könyv végén: Függelék). Egy kiterített kúpot látunk magunk előtt, amely 9 kúpszeletre van vágva. A legalsó kúpszelet adja azt az 1. szintet, amelyen él a 700 millió katolikus 70 millió kisközösségben a különböző kontinenseken, - Ázsiától kezdve, Afrikán, Európán, Észak-Amerikán keresztül egészen Latinamerikáig. Ezt a 70 millió kisközösséget 70 millió "diakónus" vezeti.

A következő, a 2. szinten találjuk ugyanezt a 70 milliót, akik 7 millió kisközösségben táplálkoznak 7 millió "presbiter" vezetői szolgálata következtében. Az ezután következő 3. szinten ezt a 7 millió presbitert találjuk 700.000 kisközösségben, amelyekben a vezetés szolgálatát 700.000 "episkopos" végzi. A 4. szinten ezt a 700.000 episkopos-t találjuk, akiket 70.000 kisközösségben táplál 70.000 "negyedik szintű vezető", akik számára nem tudok nevet ajánlani. Ez a 4. szintű vezető már 10.000 emberért felel, az általa vezetett közösség tagjai egyenként 1.000 ember terhét hordozzák - ezek 10 közvetlen vezetettjének /presbiternek/ és 100 közvetlen vezetettjének /diakónusok/ segítségével. A jelen egyházstruktúrában 10.000 hívő egy városi ill. kerületi plébániát alkot 2-3 pap vezetése mellett, s mivel ez a 10.000 hívő nem él kisközösségben, azért a jelen struktúrában ez a 2-3 pap és az általuk vezetett 10.000 ember adja az első szervezeti szintet.

Tovább haladva ábrám magyarázatában, eljutunk az 5. szintre, amelyen a 70.000 4. szintű vezetőt találjuk 7.000 kisközösségben, melyekben 7.000 "5. szintű vezető" végzi a táplálás feladatát. Egy-egy ily szintű vezető már 100.000 emberért felelős több mint 10.000 különböző szintű vezetőnek e felelősséget megosztó szerepe mellett. A jelen struktúrában vannak olyan egyházmegyéek, amelyek ugyanennyi hívőt fognak egybe egy püspök és esetleg a százas létszámot sem elérő papi vezetők segítségével és mindössze kettő szintet alkotva.

A 6. szinten ezt a 7.000 5. szintű vezetőt találjuk; 700 kisközösségben táplálja őket 700 "6. szintű vezető", akik immár egyenként 1 millió hívőért felelnek. Egy mammut egyházmegye ezt a feladatot néhány püspökkel /segéd-püspök/ és néhány száz papi vezetővel oldja meg, s lényegében mindössze két szinten. Ezzel szemben a kisközösségi struktúra 6 szinttel és több mint 100.000 vezetővel dolgozik az 1 millió testvért szolgálva.

A 7. szinten találjuk ezt a 700 "6. szintű vezető", akiket 70 kisközösségben táplál 70 csoportvezető. Ezeket "7. szintű vezetőknak" mondjuk, s ezeknek mindegyike 10 millió hívőért felelős, azaz egy kisebb-közepes ország összes katolikusaiért. A jelen struktúrában ezt a felelősséget három szint viseli /püspöki konferencia, egyházmegyei tanács, plébánia/, 10-20 püspök, s néhány ezer pap szolgálata mellett. A kisközösségi struktúrában már több mint 1 millióra rúg a felelős vezetők száma.

A 8. szint már a kontinenseket fogja egybe: a 7. szintű vezetők táplálkoznak itt 7 kisközösségben, amelyeket 7 vezető táplál, akiket "8. szintű vezetőknak" mondunk.

Ez a 7 vezető alkotja a 9. szintet, amely egybefogja az egyenként 100 millió hívőért felelős 8. szintű vezetőket. Ennek a 9. szintű immár egyetlen közösségnek a vezetője tölti be a Péter-tiszteletet, ő a Péter-utód.

A jelenlegi struktúra lényegében három szinttel dolgozik: a pápa és a püspökök, a püspökök és a papok, a papok és a hívek. Vezetői felelősséggel rendelkezik egy pápa, néhány ezer püspök és félmillió pap. A kisközösségi struktúra ezzel szemben kilenc szintet mutat és több mint 70 millió vezetővel dolgozik.

Ábránkat ismertetve áttérhetünk a kisközösségi modellű egyházrend tárgyalására.

7. 3. 2. "Ismernem kell azt, akit szeretni akarok"

Mindenekelőtt világos képet kell alkotnunk arról, hogy milyen értelemben beszélhetünk a jelen egyházrenden belül "közösségről": plébániai közösségről, püspökök és papok egyházmegyei közösségéről, a püspökök és a pápa közösségéről. E "közösségek" nagyságrendje eleve meghatározó. A plébános több ezer hívővel alkot "közösséget", a püspök több száz pappal alkot "közösséget", a pápa több ezer püspökkel alkot "közösséget".

A kisközösségek létszáma ezzel szemben - felső határként - tizenkettő körül mozog. Ez a nem százas és nem ezres nagyságrendű létszám lehetővé teszi, hogy a közösség tagjai ismerjék, bensőségesen ismerjék egymást. Az előbbieken látott százas és ezres létszámok ezt semmiképpen sem teszik lehetővé. A Szentháromságot három személy, a házasságot két személy, a családot még hét gyerek esetén is kilenc személy alkotja. Ha nyilvánvaló, hogy nem